

Виходить у Львові щодня (крім неділь і гр. кат. свят) о 5-ій годині по полудні.

Реданція і Адміністрація: улица Чарнецького ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданч і як зложеном сплати почтової.

Рекламаці невапечаткалі візьні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівської“.

Передплата у Львові в аґенції дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінції:
на цілий рік К 4 80
на пів року „ 2 40
на чверть року „ 1 20
місячно . . . „ — 40
Поодинокє число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10 80
на пів року „ 5 40
на чверть року „ 2 70
місячно . . . „ — 90
Поодинокє число 6 с.

Російско-япаньска війна.

Про послідні дві стички Япанців з Росіянами, під Порт Артуром на мори і коло Ченґджу (Ченґчу) в Корей маємо тепер урядові вісти з обох сторін. Адмірал Того доносить о посліднім намірі затарасованя пристані в Порт Артурі, як слідує: Дня 27 марта о годині пів до 4 рано, підплили чотири брандери, котрих супроводжала япаньска флота контрторпедовців, до Порт Артура, мимо того, що російські рефлектори кидали світло на море. Кораблі ті пустились просто до портового входу. У віддалі двох морських миль (3 км. 700 м.) добачив їх неприятель і став стріляти з двох сторін. Мимо того удало ся довести брандери аж до внутрішнього порту. Корабель „Гюмам“ спустив котву у віддалі пів кабля від берега Золотої гори, де й висаджено єго у воздух і він затонув. Коли другий брандер „Фукурімару“ хотів задержати ся на ліво від тамтого, поцілив єго російський контрторпедовець і він затонув. Третій брандер „Йошікумару“ висаджено у воздух по лівій стороні від „Фукурімару“ і він затонув. Четвертому, що називав ся „Йонеймару“, удало ся по дорозі ушкодити неприятельський контрторпедовець і він поцілений неприятельским торпедовцем затонув в

середині пристані близько лівого берега. Проба замкнення Порт Артура відбула ся точно після повисшого опису, однакже межі брандером „Йошікумару“ а брандером „Йонеймару“ позістала така віддаль, що проба повного замкнення порту не удала ся. При тім атаку згинули: капітан Кіроше, 3 підофіцири і 2 моряки; тяжко ранений один офіцир, а легко кагітан, інженір корабельний і 6 підофіцирів та моряків. Прочу залогу забрали наші лоди торпедові. Два наші торпедовці, що були недалеко, ушкодили два неприятельські торпедовці і здавало ся, що на однім з них знищено котел. По скінченю атаку і забраню залогу видко було близько Золотої гори один неприятельський корабель зовсім нездібний до борби. Мимо того, що наші торпедовці і контрторпедовці позістали близько неприятельських батарей аж до рана, не потерпіли ніякої шкоди.

Звіт адмірала Макарова о атаку на Порт Артур ся годять в основі зі звітом адмірала Того, хоч в способі опису цілої події Макаров — що впрочім і легко понятно — старає ся представити неудачу Япанців яко побіду Росиян. Але звіти про стичку під Ченґджу на корейській цілечині вже суперечать одні другим. Ген. Мищенко каже, що він заатакував Япанців в тім місті, а урядовий япаньський звіт каже, що то Япанці заатакували місто, в котрім стояло 600 козаків. На полн війни се річ мар-

ної ваги, хто перший атакував, бо річ в тім, хто удержав ся в позициях, о котрі вела ся борба — в сім случаю були тут Япанці тими, бо Росияни мусіли взад уступити ся — але в представленю для ширшого світа має і то велику вагу, хто був зачіпаючою стороною. Зваживши, що Япанці виступають офензивно і суть як раз в поході, а відтак і ту обставину, що Росияни, як каже Мищенко, занимали під містом знамениті позиції а япаньска кавалерия мусіла через російський огонь добирати ся до міста, то можна скорше припускати, що Япанці мусіли відбивати Ченґджу від Росиян і то їм остаточно удало ся.

Дивно видає ся також велике число убитих і ранених по стороні япаньській, о янім доносить Мищенко лиш на основі того, що чув; російському генералови розходять ся очевидно о піднесенє духа в краю а доданє собі слави, коли число убитих і ранених в так малій стичці подає аж на півтора сотки. В першій своїм звіті доносить, що Япанці поховали ся були в місті поза хати і мури, а годі чей припускати, щоби російські кулі з карабінів аж так ціляли, що аж поза стінами убивали Япанців, противно же, щоби Росиян, стоячих на отвертім полі, не брали ся япаньські кулі.

В якій силі посувають ся Япанці до ріки Ялю, годі докладно знати. В російськім генеральнім штабі — як о тім доносять з Петер-

37)

Сліди їздця.

(Повість з англійського).

(Дальше).

— Як же тобі, Лісю, подобає ся той кінь? — спитав Норберт і усміхнув ся до неї, між тим як она оперла свою голову в буйним темним волосєм о шию коня і рукою гладила по єго аксамітних ніздрях.

— Дуже, дуже мені подобає ся — відповіла з живостію.

— Нехай же він від тепер називає ся „Ювель“ а не Томмі — сказав Норберт усміхаючи ся — мене дуже тішить, що він тобі подобає ся, Лісю, бо хочу, аби ти була єго панію. Ти дуже діяльна панна, ходиш все по рижних бідних людях в добродійних цілях. Прощу тебе приймати від мене той Ювель і візок, який я для него замовив як малу пам'ятку на всьо добре, що ти для мене зробила в часі моєї недуги. Моя вдячність для тебе так велика, що єї не можу ні висловити ні відповідно нагородити; той хороший кінь нехай пригадає тобі, що я взагалі вдячний.

Змішана, немов би не вірила власним ушам, гляділа Ліся на него; відтак очі єї наповнили ся сльозами, хотіла говорити, але не могла слова з себе добути, напрасно обернула ся і побігла стрілою через подвірє до дому.

— Що стало ся? — скрикнула Горація,

що стояла подальше і не могла чути, що Норберт сказав. — Чи Ліся ошаліла? Коли єї любов до коня дає такі наслідки, то було би лпше, аби она ніколи не показувала ся в стайні.

— Нічого — відповів Норберт, сьміючись грохи заклопєтано. — Она дуже вражлива на найменшу вчлввість. Того коня я їй подарував і гадка, що то єї власність, так дуже єї тронула.

Тіні, що стояла гордо випрямлена дальше коло тітки Дори, підбігла до своєї і поглянула на брата широко отвореними очима.

— Ти хиба з розуму зійшов! — скрикнула. — Той кінь — і показала рукою на коня — має бути — дарунком для Лісі Гардман? Ти кризь сон говориш.

— Противно, я цілком не сплю.

— Ха, ха — нехай же мені хто скаже, що она буде з ним робити?

— Чейже не словає єго до кишені і не буде вас просити, аби ви оставили єго в сальсоні — відповів Норберт. — Імовірно буде сидіти на візку, до котрого впряжуть того коня і буде повозити. Она потребує багато ходити, а ваших коняй може уживати лиш дуже рідко — отже мені здаєть ся, що той кінь і віз, який я замовив, дуже їй придаєть ся.

Тіні глибоко відсапнула і поглянула на Горацію. Та й собі глибоко зітхнула і так само поглянула на неї.

— Тітко — сказала Тіні глумливо. — Я не мала понятя о тім, що в нашій крові лежить божевільність. Ви повинні були нам о тім

сказати, то ми були би приготовлені на то чудакє представленє.

— Ви — як видко — забуваєте, що я маю причину бути для Лісі дуже вдячним і що той незначний подарункє єсть лиш малою ознакою мого признаня.

— Ох, дрібниця, то так як пара рукавичок або хусточка до носа — відповіла Тіні і гнівно задержла голову до гори. — Я можу лиш сказати, що ти не подарував мені ще коня і дуже нечємно поводив ся, коли я тебе просила, аби ти мені позволив поїхати на „мотилику“ на польованє.

— А я бачу, що ти й нечєма і зле вихована — замітила Дора Блек. — Того я по тобі не сподівала ся.

— Ах, розуміє ся, тіточко, атже я знаю, що вам ваша Ліся цілком прилипла до серця, але я гадала, що Норберт все таки буде уважати на мене і на Горацію.

— Ти просто противна, Тіні — відозвав ся Норберт — і я не маю найменшої охоти слухати твоїх дурниць.

На щастє в часі тої розмови відійшли паробки з конем на другу сторону подвірє. Тіні і Горація червоні від гніву пійшли до огорода і ще довго виговорювали там на Норберта, тітку Дору і Лісю. Тітка Дора пійшла просто до Лісиної комнати.

Застала там дівчину в сльозах; она плакала, аж заходила ся.

— Люба Лісю, що ти робиш?

— Ах, любя тіточко — відповіла Ліся, здержуючи на силу плач — я знаю, що роблю

бурга — припускають, що Японці під проводом генер. Курокі машерують з Пен-ян в силі 70.000 мужа і 180 пушок. Оба головні гостинці, віддалені від себе на 15 до 25 кілометрів, а котрі сходять ся у Віджу, побудували Японці ще в 1894 р. підчас війни з Хіною, а тепер ще їх понаправляли. Припускають, що Японці постановили не дати Куропаткінови часу, щоби він зорієнтував ся в сторонах і розпочнуть борбу рівночасно на цілій лінії від Нючванг аж по горішній Ялю. Куропаткін буде для того в Ляоянґ стояти в звязі з Нючвангом і корпусом над рікою Ялю.

До „Daily Express“ доносять, що Японці мабуть схотять сими днями десь коло Нючванга вийти на беріг. Здав ся, що то настане по новім місяцях, котрого початок припадає на 2 го цвітня, бо тоді будуть темні ночі. До того часу піднесе ся також стан води на ріці Ліаґ, на котрій вже крига сплила. В Нючвангу припускають, що Японці заатакують місто з двох сторін; часть сухопутної армії перейде через уста ріки Ліаґ і заатакує місто від сторони місцевости Тівнґванґтай, положеної о 20 кілометрів на захід, а друга часть буде приступати від фронту.

Відносини в Порт Артурі мали значно поправити ся, хоч тамшня залога не велика. Всі ушкоджені кораблі з винятком двох вже понаправлявано так, що они зовсім готові до бою. В самій кріпості було всего лиш 5000 мужа, але залогу скріплено в той спосіб, що зменшено кордон межи Дальним а Порт Артуром і полишено там всего лиш 2000 людей.

Н О В И Н И.

Львів для 1-го цвітня 1904.

— **Іменованя.** Є. В. Цісар надав старшому комісареві львівської дирекції поліції Войт. Венцови титул і характер поліційного радника. — П. Президент міністрів іменував: старшого комісара поліції Гавр. Крайнера поліційним радником, комісара поліції Мих. Суханьского старшим комісарем, а концесістів поліції Яр. Рощкевича і Фр. Станкевича комісарами поліції у Львові. — П. Намістник іменував в львівській дирекції поліції асистента рахункового п. к. Намістництва Бронислава Лукомского і вахтмайстра жандармерії Ник. Зіса канцеляристами поліційними. — П. Президент міністрів іменував начальника канцелярійного Волод. Фльоренцкого в Бережанах старшим начальником канцелярійним в Станиславові і канцелярістів Фр. Войтовича в Городку і Алекс. Бородайку в Станиславові, першого при окружнім суді в Коломиї, другого при окружнім суді в Бережанах.

— **Перенесеня.** П. Намістник перевів канцеляриста поліції Петра Здзейовского зі Львова до Гусатина.

— **Ц. к. красава Рада шкільна** затвердила вибір Йос. Пановского і о. Кипр. Ясеницкого на відпоручників повітової ради до окр. ради шкільної в Ліску; — іменовала в народних школах: Варв. Мрдачківну учит. 5-кл. шк. вид. в Н. Санци, Север. Ніціньского учит. 6-кл. шк. в Калуші, Кл. Садовского учит. 5-кл. шк. в Чесанові, Ів. Гумля упр. 4-кл. шк. в Калуші, Ів. Яворского упр. 4-кл. шк. в Пістині, Едв. Шайовского і Алекс. Гамоту учит. 4-кл. шк. міш. ім. Шашкевича у Львові, Дмитра Котельку учит. 4-кл. шк. в Перегінську; — управителями 2-кл. шкіл: Конст. Прагловского в Гусакові, Григ. Павляка в Полівцях, Ром. Тураша в Грушові, Стеф. Вігінського в Жираві; учителями 2-кл. шкіл: Мих. Олексівну в Гусакові, Ядв. Кухарську в Доброводах, Явину Моравську в Ленчах і Нат. Шойівну в Башні дол.; — учителями (-льками) 1-кл. шкіл: Алекс. Менерівну в Горохівцях, Мар. Олярську в Лучицях, Олену Топелківну в Рефелді, Вільг. Гоздовську в Ебенау, Павла Кор-

нову в Ворівім, Петра Мишку в Филиповичах, Мар. Волинську в Вороблячині, Едв. Заласінського в Фасцішеві, Клим. Гофманівну в Крушельняці, Анаст. Добровольську в Горайці, Стан. Бараньского в Кремінній, Ем. Урбави в Делієві, Йос. Вахля в Любатиці, Мих. Крукерка в Ветшні і Мих. Пержиду в Подемщині.

— **Похорон бл. п. Казимира Скржиньского** відбув ся вчера по полудні з костела оо. Бернардинів у Львові на Личаківське кладовище. Над домовиною промавляли редактор Gazet-y Lwowsk-oї п. Адам Креховецький іменем товариства днівників польських, підносячи в своїй промові заслуги покійника на становищі польського публіциста і заступника предсідателя товариства днівників і член Виділу краєвого п. Верещинський іменем польського літературно-артистичного кружка. В похороні крім дуже численної публіки взяли участь Є. Е. п. Намістник гр. Андрей Потоцький і Є. Е. п. Маршалок краєвий гр. Стан. Бадені.

— **Угнівські заворушеня перед судом.** Розправа о заворушеня против Жидів в Угнєві відбуде ся в половині мая. Обжадуваних е 112, а доказових свідків 251. Окрім того покликано також багато свідків відводових. Розправа потреває імовірно кілька тижнів. З огляду на великі кошти та клопотя з причиня сировадження до розправи у Львові кількох свідків, предложив карний суд у Львові внесене до міністерства справедливости на переведене розправи на місце. Коли міністерство на те згодить ся, буде в Угнєві побудована шоба призначена окремо до розправи.

— **Нещастна пригода.** На площі свв. Юра у Львові лучила ся передвчера по полудні прикра пригода. Іменно візник Петро Горбин, їдучи возом наповненим деревом, ударив батою одного коня, котрий копнув его так сильно в лице, що розтрусив ему щоку. Омлілого з болю Горбана перевезено до загального шпиталю.

— **Репертуар руского театру в Самборі.** Неділя, дня 3 цвітня „Зиморожець за Дунаєм“, опера в 2 д. Артемовского, а закінчить „Вечерниці“, діло музичне Ніщиньского; понеділок 4 „Трійка гілятів“ фантастична оперета в 5 д. Нестроя; втерок 5 „Ворохобит“ комедия в 3 д. Цегляньского.

— **На львівськїм університеті** було в сім зимовім півроці 2747 слухачів взагалі, з чого

дурницю. Але як мусить Норберт — як ви всі мусите мною гордити! Але я справді не не знала що робити. Несподіванка — гадка, що він мою марну услугу взяв так поважно — ніжність его, яку виявив в виборі подарунку — бо вибрав саме то, що мусіло мене урядувати — все то так мене тронуло. Я не могла инакше зробити і осмішила себе. Але тепер сяду спокійно і напишу до Норберта кілька слів подяки за его хороший дарунок. Ах, який пречудний той кінь! І він має бути мій! Того за богато.

— Чи гадаєш, любя дитино, що в тім домі маєш меншу вартість, як ми всі, що ніхто вже не думає о тім, аби зробити тобі яку привинність?

— Люба тіточко, я знаю, що лиш вашій ласці завдячую, що я тут в тім домі. Ви від давна робяте все, що можете, аби я на то забудла; а мимо того то таки правда. Яке право маю я до воза і коня і до всього того вбитку, який мене окружає? Все вам завдячую.

— Таких слів я не хочу чути, Лісю. Ти моя сводка — моя — прибрана дочка. Я ввела тебе, ще коли ти була малою дитиною, взяла на себе обовязок старати ся о твоє щастя.

— І я була у вас цілком щаслива, тіточко. Я не раз дивую ся, що провидіна було таке ласкаве для мене.

— І виявляєш свою вдячність для него в той спосіб, що служиш другим і ставш для них пожиточною. Не пиши до Норберта, Лісю, то було би за богато. Зайди до его кабінету і скажи ему, що его дарунок дуже тебе утішив.

— Добре — сказала Ліся, але виглядало, немовби того бояла.

— Ти чей не боїш ся его?

— Ні, я бою ся сама себе.

То було невинно сказане, а однако вразило Дору Блек.

— Коби лиш та Норбертова уважливність не наробила якої біди — подумала собі. — Але моя Ліся надто розумна, аби повірити в лю-

боці. Она не буде любити ніякого мужчину, котрий її не полюбить.

Ліся збігла на долину, отворила двері кабінету і заглянула до середини. Норберт не сидів як звичайно при столику посеред книжок і паперів. Стояв при отвертїм вікні і глядів на сгород, де літали мотилі понад рожжами і брелили пчели в великих білих цвітах лелі.

— Приходжу, Норберте, подякувати тобі за дарунок. Перед тим була я так несподівано заскочена, що не могла найти слів, аби виявити тобі мою вдячність.

— Дорога Лісю, о вдячності може бути бесіда хьба у мене. Колиб я був ішов за голосом мого серця, то був би жертвував тобі що иншого; але я думав, що ти могла би погадати, немов би я хотів мого зобовязаня супротив тебе раз на все позбути ся, а я, вір мені, того не хочу. Дуже радо хочу остати ся твоїм довжником ціле життя.

— Ти не мій довжник — відповіла Ліся тихим голосом бліда, поважна і заклопотана. — Чи не можеш собі уявити, як я тішу ся, що можу бути пожиточною в тім домі — я, котрій тут так осолоджують життя? Буду того хоршого коня — мені здаєть ся, що ти назвав его „ювелем“ — того коня буду любити цілим серцем.

— Люби его, але нахай для тебе працює. Дістане стайню в куті подвір'я, а Тома, як мені здаєть ся, любимець тітки, буде призначений виключно для тебе на ґрума.

Ліся сказала несміло ще кілька слів подяки і незвичайно зворушена відійшла не причуваючи, кілько болю завдасть їй Норбертова прихильність.

Але не трезало довго, а злі наслідки одушевленої вдячності, якою Норберт її обсилав, почали давати ся в анаки невинній властительці „ювелем“. Клементина і Горація взяли за зле Лісі приняте Норбертового подарунку, уважаючи то за гордість або що найменше за неоправдану претенсію. Они нічого не гово-

рили, доки тітка Дора була в їх товаристві і стерегла також дуже своїх язиків в присутності Норберта. Але скоро лиш опинили ся з бідною Лісю самі, давали їй аж надто пізнавати свою зависть і гнів в натяках, які тяжше було зносити, як отверті напасть. Ліся уміла незвичайно володіти над собою. В своїм дитинстві втерпіла она не одно від обох сестер, що тоді ще були підлітками і заздно старали ся всякими способами показати їх любій Лісі, що она була на ласкавім хлібі у їх тітки, отже далеко їм не рівня. Коли піросли, їх гордість підсичувана уступчивостію тітки і головностю, з якою Ліся їм підлягала, стала для них другою натурою. Їм видавало ся цілком природним, що уживали різних приємностей життя, яких Ліся не знала. Они дійшли до того, що говорили їй, немов то они завидують їй її невибагливості і діяльності; єї рівнодушності на товариські забави і вдоволення, яке находить в далеких своїх пішах прогуляках.

— Ти могла би навіть ціле життя носити бавовняні рукавички і не відчула би того — говорила Тіні з легковаженем.

— І я гадаю, що зуміла би то зробити — відповіла невинно Ліся, що недавно ужвела всіх своїх грошей на то, аби викупити сина одної бідної вдовиці, котрий легкодушно дав ся звербувати до войска.

— Можеш їх носити, але не тоді, як виходиш зі мною — сказала Тіні жартуючи — сам вид бавовняних рукавичок гніває мене.

Новий віз прийшов яких вісім днів півійше до Тенґлі Манор. Віз був дуже хорший, сильної і чистої роботи.

— Любий Норберте — сказала Горація зітхнувши, коли ціла родина оглянула новий повіз — коли гадаєш, що я, бачучи то, виїду ще коли в тій старій скриплячій скрини, якою ти обдарував свої сестри перед шести роками, то грубо помиляв ся.

— Не маю нічого против того, аби ти за-

2392 звичайних, а прочі надзвичайні. Після віроісповіданя було римо католиків 1369, греко-католиків 813, православних 3, вірменського обряду 6, евангеликів 8, менонітів 1, жидів 543, безвіроісповідних 4. — Після народности було 1933 Поляків, 797 Русинів, 3 Болгарів, 8 Німців, 3 Американців, 2 Мадярів і 1 без народности. — На права було записаних 1314 слухачів, на богословія 418, на філософію 913 і на медицину 102.

ТЕЛЕГРАМИ.

Відень 1 цвітня. Єго Вел. Цісар, члени царської родини і світля взяли ниці перед люднем участь в церемонії страстній.

Грац 1 цвітня. Вчора вечером о годині 3/10 дало ся в Целлю і окрестности почути сильне землетрясенє, котре трвало 2 до 3 секунди.

Рим 1 цвітня. „Italie“ заперечує чутку о анархістичнім заговорі на папу.

Білград 1 цвітня. Король Петро прийняв вчора на авдієнції італіянського посла гр. Моліано, котрий вернув вчора до Білграду.

Білград 1 цвітня. „Самоуправа“ обговорюючи аїзд монархів в Неаполи каже, що виголошені там тоасти дають запоруку європейського мира. Іменно же тоасти короля Віктора Емануїла єсть рішучим запереченєм всіх вістий ширених прасою о военных намірах Росії.

Софія 1 цвітня. Вчора засуджено тут на 15 літ в'язниці якогось Ставрова, званого також Гальні, обжалованого о то, що свого часу убив Стамбулова.

Константинополь 1 цвітня. Австро-угорський аташе військовий, полковник бар. Гісль і російський агент військовий, ген. майор Калнін мають яко заступники обох держав виїхати разом з комісією жандармерії до Солуня.

Мовила собі хоч би й завтра новий повія. У звівни ще досять місця — помістять ся.

Горація визначувала ся великою ошчадністю, коли розходило ся о те, що якесь ві бажанє могло бути заспокоєне чужим коштом. Обі сестри мали в банку, кожда на своє ім'я, хороші гроші; але між тим як Тіні була дуже лихого господинею і видавала — очевидно лиш на свої вибаги — часом більше, як приносили проценти, то Горація дуже щядла і кожного року в процентів відкладала ще немалу суму.

Тому то обі сестри Норберта їздили дальше старим повозом, хоч той виглядав о много гірше як візок Лісі. Зле укравана зависть не давала їм спокою і они не могли забути Лісі свого — як они казали — пониження. „Юзель“ показав ся достойним свого імени, а Тома доказував, що єго кінь розумний як чоловік. Кінь був дуже спокійний, до їзди був знаменатий, ішов все чи під гору, чи в долину одним кроком, і немов тішив ся, що заробляє на своє удержанє.

Чим більше виявляли ся добрі прикмети „юзеля“, тим більше гнівало то Клементину і Горацію. Коли б він був показав ся неровним або полохливим, коли би був перевертав віз, а Лісія не могла ним їздити, то она були би з того всего лиш сьміялись. Але так огірченє обох сестер з кожним днем ставало більше. І хоч як старали ся придавити свій гнів, він з кожним днем ставав глубшим і горячішим.

Вийши прийшло до перепалки. Панна Елек поїхала в гостину, запрошена ледию Рітердон в Гайклерку, а Лісія лишшла ся з обома сестрами сама. Пополудни вицала слота і то гнівало Клементину, що прилядила була якусь новітню сукню до гри в тенніс, а тепер мусіла виріца ся приємности і сидіти в комнаті. Була знеохочена і зла на цілий сьвіт.

Тимчасом дощ не падав, але таки лив і не було надії на скору погоду — до того по-студенїло, а небо покрите було ціле сірими хмарами.

Льондон 1 цвітня. Бюро Райтера доноєть, що відельканє кораблів стаційних, англійського і американського в Нючвангу вказувало на то, що місто се буде втягненє до военных операцій, але заява Росії, що установляє там же стан облоги, викликала велике здивованє. Підносять, що Росія через то приймає на себе одвічальність за всі шкоди, які потерплять неутральні. Нєвий стан річий може легко спонукати Япандів до атак на Нючван, на що они доси не могли зважити ся зі взгляду на всілякі колідуючі інтереси. Тепер вже не мають причини не атакувати сего міста.

Токіо 1 цвітня. Перебуваючі в Японії Американці утворили фонд на запомогу для родин японських воєнків. Підписано сейчас 75.000 єнів. Також в цілій Америці збирають єскрадки в тій піли.

НА ДІСЛАНЕ.

Всім тижням

можна оглядати

АНАМІСІЯМ

в Хромофотоскопі
ПАСАЖ МИМОЛЯША.

— Вступ 20 с. —

Повідомляє ся Р. Т. Вєсє. Духовенство, що Міський музей у Львові купувє і дав найвищі ціни за старі ризи церковні, капи, дальматики, як та вож всяку церковну утвар.

Дирекция промислового музея.

— Мене аж трясє — сказала Тіні і поглянула на коман, в котрім горєн заслонений був хорешою занавєсю, прибраною павиними перами. — Чому не можна би запалити? Чиже мавмо мерзнути ддятого, що то липєнь?

— Служницї не дуже були би тим вдволені — замїтила Лісія несємїло. Она научила ся від тітки Дри оглядати ся на службу.

— Я не позволю рушати моїх пер — сказала Горація, що кожду річ, до якої приложила руку, уважала своєю власністю. — Я цілий день працювала, аби то хорешо виглядало і тепер не дам рушати комина.

— Ти працювала! — крикнула Тіні. — То значить, що приглядала ся, як другі працювали і ддятого приписуєш собі вже цілу заслугу.

— Павині пера — то була моя гадка — замїтила Горація.

— Очевидно. Лише така дівчина з мужєскою вдачю як ти могла щось подібнє поганого видумати. Від того часу, як ти то зробила, не маю спокійної хвилі. Моя нова сукня не удала ся — мої вишивки лежать недокінчені, бо в ніякім склепі на сьвітї не можна найти такої вовни, щоби надавала ся до них — і одним словом, все їде зле.

— Що ти хочеш тим сказати? — спитала Лісія і сьміючи ся, поглянула від своєї роботи. — Якої домашної революції надїєш ся? Гадаєш, що Норберт замінить цілу хату в припулок для реконвалєсцентів?

— Ні, менї здаєть ся, що єго божєвільність возьме вишвій оборот — відповіла Тіні. — Іменно она проявить ся певно в видї наміреного подружа.

Злобність, яка в тії замїтці лежала, була очевидна. Сьвіжє, молоде лице Лісі почервонїло як бурак.

(Дальше буде).

Рух поїздів залізничних

важний від 1 жовтня 1903 після середно-європ. часу.

посп. особ.		Зі Львова	
відходять		День	
8-25	6:22	До Станиславова, Підвисокого, Потутор	Львівського, Мухача, Борислава
	6:45	"	
	6:30	" Підволочиск, Одеса, Бродів, Гусятин	
	6:43	" Підволочиск в Підзамча	
		" Кракова, Любачева, Орлова, Відня	
	8:35	" " Відня, Хирова, Стружа	
	9:05	" Львівського, Калуща, Борислава	
	9:15	" Янова	
	9:25	" Самбора, Хирова	
	9:40	" Белця, Сокала, Любачева	
10:35	" Черновець, Десятинна, Потутор	Ніч	
10:40	" Тернополь, Потутор		
1:50	" Підволочиск в гол. двірця		
2:04	" " в Підзамча, Гусятин		
2:40	" Іцкав, Гусятин, Керешмеє, Калуща		
2:50	" Кракова, Відня, Хабівки		
	" Стрия, Скольного лиш від 1/2 до 3/4		
3:05	" Рашєва, Любачева		
3:25	" Самбора, Хирова		
3:40	"		
12:45	4:10	До Кракова, Відня, Берліна	Ніч
2:51	6:05	" Іцкав, Бухарешту, Чорткова	
	6:15	" Станиславова, Жидачева	
	6:15	" Кракова, Відня, Берля, Хирова	
	6:40	" Львівського, Мухача, Хирова, Калуща	
	7:05	" Сокала, Рава рускої	
	9:20	" Підволочиск в Підзамча, Бродів	
	10:42	" Іцкав, Чорткова, Залїцки, Десятинна	
	10:55	" Кракова, Відня, Івожжа	
	11:--	" Підволочиск, Бродів в гол. двірця	
	11:24	" " в Піда., Грималова, Залїцки	
	11:05	" Стрия	
	11:11	" Жовки (лиш що недїлі)	

посп. особ.		До Львова	
приходять		День	
1-30	6:10	З Кракова	Ніч
	6:20	" Черновець, Іцкав, Станиславова	
	7:35	" Самбора, Хирова	
	7:40	" Янова на гол. дворець	
	7:45	" Львівського, Борислава, Калуща	
	7:35	" Підволочиск на Підзамче	
	7:55	" " гол. дворець	
	8:55	" Кракова, Відня, Орлова	
	9:55	" Стрия	
	10:55	" Ярослав, Любачева	
11:15	" Станиславова, Потутор	Ніч	
1:25	" Янова на гол. дворець		
1:30	" Кракова, Відня		
1:40	" Іцкав, Станиславова, Чорткова, Залїцки		
2:15	" Підволочиск на Підзамче, Гусятин		
	4:35		" Стрия, Самбора, Борислава
	2:30		" Підволочиск на гол. дворець, Гусятин
	5:06		" " Підзамче
	5:30		" " гол. дворець
	5:55		" Сокала, Белця, Любачева
	5:50	" Кракова	
	5:40	" Черновець, Жидачева	
12:20	10:--	З Самбора, Сякока	Ніч
2:31		" Черновець, Залїцки, Десятинна	
		" Кракова, Відня, Орлова	
	3:09	" Тернополь, Грималова на Підзамче	
	3:30	" Тернополь, Грималова на гол. дворець	
	6:20	" Іцкав, Підвисокого, Ковова	
8:40		" Кракова, Відня, Любачева, Сякока	
	9:50	" Кракова, Відня, Пешту, Сякока	
	9:20	" Іцкав, Чорткова, Гусятин	
	10:02	" Підволочиск, Бродів, Количмеєць на Піда.	
	10:40	" Львівського, Калуща, Борислава	

ЗАМІТКА. Пєра лічка від 6 г. вечером до 5 г. 59 м. ранє. Час середно-європейський від львівського о 36 мін. В місті видають білетї їзди: Агенція Ст Сожоловського в пасажі Гавомана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білетї звичайні і всякі ниші, тарифи, ілюстрації провідники, розклади їзди і т. и. бюро інформаційне ц. к. вольївнїць державних (ул. Красїцки ч. 5 в подвірю, сходи П. двері ч. 53, в годинах урядових (від 8—3 а в сьвїта від 9—12).

Мід десеровий кураційний

з власної пасїки, розсилаю в міцних коробках 5 кг. лиш 6 кор. франко. **КОРІНЕВИЧ** ем. учит. Іванчани.

За редакцію відповїдає: Адам Крєховецкий

Видання

Руского педагогічного Товариства.

у Львові, ул. св. Софії ч. 9а).

Образкові видання.

*Звіринець 20 сот. *Гостинець 20 сот.
*Забавки 20 сот. *Менажерия 20 сот. *Квіточка 40 сот. *Віночок 40 сот. *Забавки для дітей 80 с. *Нашим дітям ч. I. 80 с. *Нашим дітям ч. II. 80 с. *Діточі вигадки ч. I. 60 с. *Діточі вигадки ч. II. 60 с. *Наші звірята 80 с. *Казки народні ч. 1 і 2 по 50 с., разом опр. 1 К. 30 с. *Казки Андерсена ч. 1, 2, 3, 4, 5 по 50 с., разом опр. 2 К. 96 с. *Байки Брячанінова 30 с. *Робітзон Чайченка 80 сот., опр. 1 К. 10 сот. *Мірон: Пригоди Дев Кіхота (друге видане) 80 с., опр. 1 К. 10 с. *Байки братів Грімів 50 с. Дітворя 1 кор. Звірята домашні 80 с. Приятелі дітей 1 кор. 20 с. Ах яке хороше 2 кор. Для розривки 1 кор. 20 сот. *Гете-Фрайко: Лис Микита (третє цілком змінене видане) 1 кор., опр. 1 кор. 30 сот.

Видання без образків.

*Молитвенник народний 30 сот., в полотне справлений по 4 сот. **Др. Л. Кельнер:** Коротка історія педагогії 60 с. *Китиця желань 2. розширене видане 40 с. *Читанка ч. I., III., IV. опр. по 40, без справи по 20 с. *Ів. Левицкий: Записки школяра 40 сот. *Тарас Шевченко: Кобзар для дітей 30 с. **Гордієнко:** Картагивці і Римляни 20 с. *Юлія Верне: Подорож довкола землі 1. Кор. 20 с., опр. 1 кор. 50 с. **Др. Мих. Пачовський:** Замітки до науки рускої мови 60

с., Билини і думи 20 с. **Дзвінок** з р. 1894 4 К. **Др. Мандибур:** Олімпія 40 с. **Віра Лебедова:** Гостинець дітям 50 с. ***Василь В-р.** Джонатав Свіфт. Подорож Гулівера до великанів 50 с. ***Мальота:** Без родиви 80 с., опр. 1 К. 10 с. ***А. Глодзінський:** Огород шкільний 1 К. 20 с. **Сальо:** Непос, учебник для III класи гімназ 1 К. 30 с. **Kokurewicz Józef:** Podręcznik dla kancelaryi szkolnej 60 с. ***А. К.: Робінзон** неілюстрований 20 с. **О. Нижанковський:** Батько і мати, двоспів з фортепяном 20 с. ***Дніпрової Чайки:** Коза дерева 50 с. **Мапа етнографічна** Руси-України 40 с. **Барановський:** Приписи до іспитів 40 с. **Дзвінок** з р. 1895, 1897—1900 по 4 К. **Вол. Шухевич:** Від Бескида до Андів 20 с. ***Ів. Франко:** Абу Каземові Капці 40 с. **Дзвінок** з р. 1901 6 К. **Остап Макарушка:** Короткий огляд руске укр. письменства 30 с. ***Т. Шевченко:** Кобзар 2 К., опр. 2 К. 40 с., в пол. 2 К. 70 с. ***Ів. Франко:** Коли ще звірі говорили, казки для дітей 80 с., опр. 1 К. 10 с. **Віра Лебедова:** Малі герої 50 с., опр. 70 с. ***Ів. Спілка:** На чужині 40 с., опр. 54 с. **Стефан Пятка:** Дарунок для дітей 40 с., опр. 60 с. ***Оповідання для дітей** 40 с., опр. 54 с. ***Мих. Коцюбинський:** Оповідання 40 с., опр. 54 с. ***Олекса Катренко:** Оповідання 40 с., опр. 54 с. **Василь В-р:** Подорож до краю Лілпутів 50 с., опр. 64 с. ***Л. Кримський:** Переклади 40 с., опр. 54 с. **Картки з історії** Руси-України. 40 с. ***Д. Н. Мамина-Сибіряна:** Дитячі оповідання 30 с., опр. 44 с. ***А. Пуцкін:** Байки 30 с. ***Марко Вовчок:** оповідання I. часть 30 с.; опр. 44 с. ***Марта Борейка:** істор. оповід. 40 с., опр. 60 с. ***Ковалів Стефан:** На прічках, оповід. 30 сот., опр. 44 сот. ***Др. Мих. Пачовський:** Народні Думи з поясненнями, I. ч. 40 с., опр. 60 сот.

***Гр. Л. Толстой:** Казки 40 с., опр. 54 с. ***Пов-мн О. Кониського:** 30 с., опр. 44 с. ***Покарана Ложь,** комедійка Кучальської 20 с., опр. 34 с. **Оповідання М. Вовчка.** II. ч. Інститутка 40 с., опр. 60 с. ***Дивні пригоди** Комаха Сангвіна, I. част. 40 с., опр. 70 с. ***Перша китичка** для малих дівчат, Е. Ярошинської 20 с. ***Малий співаник** 20 сот. ***Клявдия Лукашевич:** Серед цвітів, комедія в 2 діях 16 с., опр. 30 сот. ***Друга китичка** для малих дівчат, Е. Ярошинської 20 с., обі опр. 54 с. **Шекспір** в повістках 30 с., опр. 60 с. **Дві могили,** Королевского 18 с., опр. 32 с. **Англійські казки,** 24 с., опр. 38 с. ***Леоніда Глібова:** Байки 10 с. ***В. Чайченко:** Олесья; Комар; Два оповідання по 10 с., Дума про княгиню Кобзаря 10 с. **Дніпрової Чайки,** Казка про сонце та його сина; Писанка по 10 с. **Учитель** на р. 1890—1900 по 2 К. з р. 1901 по 4 Кор.

Книжки, назначені звездкою, *спробовані Радого шкільною* на нагороди пельности до шкіл народних, Інститутка і Шекспір в повістках до шкіл виділових, а „Огород шкільний“ поручений до бібліотек шкільних.

Замовляти можна в товаристві педагогіч-нім у Львові ул. св. Софії ч. 9 а, в книгарні Наукового Товариства імени Шевченка, ул. Чарнецького ч. 26. і в книгарні Інституту Ставропигійского ул. Руска ч. 3.

Хто купує книжки на суму 10 К і вище в самім товаристві, дістає 10% рабату. Видання ілюстровані ч. 96—100 продає ся без рабату.

Книжки висилає ся за готівку або за посліплатою.

При замовленнях треба дочислити оплату поштовою

МІД знаменитий, десеровий, сураційний, з власної пасіки 5 кгр. лиш 6 корон франко. Вода медова найліпше средство на лице. Даром брошурву д-ра Пасельского о меді варто перечитати, жадайте! **КОРІНЕВИЧ,** ем. уч. Іванчани.

Аптика в Королівці В. АМЕРГАНДА поручає **АЛЬПЕЙСКИ ГРУДНІ ЗІЛЯ.** Зіля ті, вятворювані з найціннійших ростей альпейських, превисшають всі до тепер уживані зіля, грудні експони і там подібні препарати своїми успіхами. Наслідком того они просто неоцінені при катаральних болівнях легких і про-водіє віддихових, при кашлю, христі і всіх других подібних недугах. Спосіб ужитя: Гореть зіль тих запарює ся в шклянці киплячої води і той відвар не ся в літнім стані рано і вечером. Ціна 50 сот.

Одиноку

МАСТЬ НА ВІДМОРОЖЕНЄ

ВИСИЛАЄ

Володислав Котульський

(1 К. 20 с.)

ОЗЕРЯНИ коло БУЧАЧА.

XXXXXXXXXXXX

Агенция **дневників** **Ст. Соколовского** Львів, Пасаж Гавс-мана ч. 9, — приймає пренумерату і оголошеня до всіх дневників красивих і ва-гранничних. В тій агенції на-ходить ся також головний склад і експедиция „Варшав-ского Тиждєвника ілюстро-ваного“. До „Народної Часо-писи“ і „Газети Львівської“ може приймати оголошеня виключно лиш та агенция.

XXXXXXXXXXXX

Дуже величавий образ коинатний представляющий

„ПРИЧАСТЕ“

мальований артистом Евзрски в природних красках. Величина образа 55×65 цт. Ціна образа 6 корон разє в поштовою пересилкою. Набути можна у **Антоня Хойнацкого** Львів, ул. Руска ч. 3.